

Begroeting 3 mei 2020

Goede morgen op zondag 3 mei 2020 in de Meespeelviering van de Vluchtheuvelkerk.

Het is toch wat! Vandaag vieren we voor de tweede keer meespeelthuisviering. Gelukkig zijn we daar goed in! Wat een mooie tekeningen, dromenvangers en foto's hebben jullie gestuurd over de eerste meespeelthuisviering. Het lukt deze keer vast ook weer.

Al is Jezus intussen volwassen geworden, sinds hij als 12 jarige voor het eerst in de tempel kwam, is hij daarvan blijven dromen.

Dat prachtige gebouw, dat gevoel van hier ben ik thuis, heeft hem nooit meer verlaten. Hij verlangt er intens naar om daar weer te kunnen zijn.

In de week voor het Paasfeest rijdt Jezus samen met de ezel door de straten van Jeruzalem naar de tempel.

Hoe vrolijker de leerlingen worden, des te verdrietiger wordt Jezus.

Als in een boze droom ziet hij wat er in de toekomst met Jeruzalem zal gebeuren.

Wanneer hij dan ook de chaos op het tempelplein ziet en het geschreeuw van de kooplieden hoort om hun offerdier aan te prijzen, slaan bij Jezus de stoppen door.

Velen van ons herkennen dat gevoel wel, dat je ontploft. Je bent dan een temperamentvol persoon, heet dat.

Van Jezus weten we het alleen over deze ene keer.

Hoe koelt hij weer af, hoe wordt hij weer rustig?

Misschien wel door de **bemoedigende woorden van psalm 55:**

Had ik maar vleugels als een duif

Ik zou opvliegen en neerstrijken

En ik, tot God roep ik

Dat de ENE mij zal bevrijden